

Motion till riksdagen

1989/90:N238

av Kersti Johansson och Stina Gustavsson (båda c)

Översyn av kreditupplysningslagen

Kreditupplysningslagens främsta syfte är att hindra att kreditupplysningsverksamhet leder till otillbörligt intrång i den personliga integriteten eller till skada genom oriktiga eller missvisande upplysningar.

Senaste ändringarna i kreditupplysningslagen trädde i kraft den 1 januari 1982. De ändringar som då gjordes innebar bl. a. att kreditupplysningsföretagen skall underrätta den som avses med en personupplysning om vem som begärt upplysningen. En rätt till automatisk underrättelse om de uppgifter som har lämnats ut i kreditupplysning infördes även för enskilda näringsidkare m.fl. vilka tidigare inte erhållit sådan underrättelse.

I sak innebär denna bestämmelse en förbättring för de berörda. Härigenom får näringsidkaren nämligen veta att en upplysning lämnats om honom och han får veta vilka faktauppgifter, som intagits i upplysningen rörande honom själv. Däremot får han inte besked om vem som begärt och fått upplysningen. Kreditupplysningsföretagen är nämligen inte skyldiga att uppges detta.

Den som vill ha en upplysning bör kunna få en sådan, men beställaren skall rimligen kunna stå för sin beställning gentemot den omfrågade.

Enligt vår mening skall i meddelande om kreditupplysningens innehåll till den som upplysningen avser också ingå uppgift om vem som begärt upplysningen.

Vidare skall enligt reglerna för kreditupplysning uppgifter om vilka personer som ingår i styrelsen för ett aktiebolag meddelas vid en kreditupplysning om ett aktiebolag. Samma förhållande gäller här – personen i fråga erhåller meddelande om att uppgift lämnats men inte till vem som uppgiften lämnats.

Det är också på det sättet att i det fall en person för sin egen personliga del begär en kredit, och kreditupplysning tas på vederbörande, så kommer av kreditupplysningen att framgå att vederbörande är omfrågad – vad som däremot inte framgår är i vilken egenskap han är omfrågad. Detta kan i sin tur leda till att kreditvärdigheten bedöms på särskilt sätt om det är många som begärt upplysningar och ställt ett flertal frågor om vederbörandes företag. Att frågan och redovisningen endast gäller ledamötskapet i en styrelse och inte kreditåtagande kan nämligen inte utläsas av uppgifterna.

Enligt vår mening bör lagstiftningen kompletteras så att skiljelinje klart kan dras mellan personligt ekonomiskt engagemang och engagemang i företag i de fall dessa inte är förknippade med ägande och ekonomiska åtaganden.

Hemställan

Mot. 1989/90

N238

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av kreditupplysningslagen.

Stockholm den 23 januari 1990

Kersti Johansson (c)

Stina Gustavsson (c)